

Sygn. akt: III U 508/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 sierpnia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o doliczenie do stażu

na skutek odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 30.04.2014r. **znak** (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że począwszy od dnia 01.04.2014r. do stażu ubezpieczeniowego zalicza Z. P. jako okres składkowy okres zatrudnienia u A. T. od dnia 20.12.1958r. do dnia 03.11.1959r.

Sygn. III U 508/14

UZASADNIENIE

Z. P. złożył odwołanie od decyzji z dnia 30.04.2014r., znak (...), którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., odmówił mu prawa do uwzględnienia w wymiarze świadczenia okresu ubezpieczenia - pracy u A. T. od 19.12.1958r. do 03.11.1959r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości wskazując, że nie znalazł podstaw do uznania okresu pracy od 19.12.1958r. do 03.11.1959r. i uwzględnienia go w stażu pracy, ponieważ odwołujący się nie złożył na powyższe żadnych dowodów. Zaskarżoną decyzją odmówiono mu więc prawa do przeliczenia okresu ubezpieczenia i uwzględnienia w nim okresu pracy u A. K. w W. od 19.12.1958r. do 3.11.1959r. ZUS wskazał, że składając w ZUS wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w sierpniu 1992r. odwołujący się nie wykazał takiego okresu zatrudnienia w kwestionariuszu dotyczącym okresów zatrudnienia i wpisał, że w okresie od 16.01.1955r. do 03.11.1959r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców, co zostało poparte zeznaniami świadków.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie Z. P. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Według art. 113 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.) ponowne ustalenie wysokości emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych lub nieskładkowych, następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po zakończeniu kwartału kalendarzowego, jeżeli emeryt lub rencista pozostaje w ubezpieczeniu, chyba że w kwartale kalendarzowym ustało ubezpieczenie.

Natomiast zgodnie z art. 114 ust. 1 w/w ustawy prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W przedmiotowej sprawie spór pomiędzy stronami sprowadzał się do oceny zasadności zaliczenia do stażu pracy odwołującego okresu zatrudnienia w warsztacie kowalskim w W. u A. T. od 20.12.1958r. do 3.11.1959r.

W przekonaniu Sądu Okręgowego przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że Z. P. rzeczywiście był zatrudniony w okresie od 20.12.1958r. do 03.11.1959r.

Na okoliczność spornego okresu pracy odwołującego się w warsztacie kowalskim w W. Sąd przesłuchał odwołującego w charakterze strony, przeprowadził też dowód z dowód z akt sprawy sygn. III U 1062/09, jak również akt osobowych poświadczonych za zgodność z oryginałem, w szczególności z życiorysu kierowanego do (...) Przedsiębiorstwa (...) w W..

Z. P. przesłuchany w charakterze strony zeznał, że w okresie od 20.12.1958r. do 03.11.1959r. pracował u kowala. W życiorysie, który złożył do (...) Przedsiębiorstwa (...) w W., wskazał, czym się zajmował. Jak zdał egzamin czeladniczy, to pracował u kowala aż do czasu wstąpienia do wojska. Później, kiedy majster T. zmarł, to zakład prowadził jego zięć. Świadkowie tej pracy – jeden nie żyje, a inny jest starszy i są problemy z dowiezieniem go do Sądu. Odwołujący się zeznał, że u kowala pracował nawet 11 i 12 godzin dziennie. Nocował tam, nie jeździł do domu. Czasem robili od 7 rano do 19 wieczorem, a czasem do 20. Za to, że pracował, otrzymywał jedzenie, spanie i ubezpieczenie. Podtrzymał zeznania złożone w sprawie III U 1062/09. (zeznania na rozprawie z dnia 06.08.2014r., adnotacja 00:01:31, k. 13 a.s.).

Z akt sprawy sygn. III U 1062/09, w szczególności z protokołu z rozprawy z dnia 26.01.2010r., z protokołu rozprawy z dn.11.02.2010r., wyroku z dn. 11.02.2010r. i uzasadnienia wynika, że Z. P. był uczniem kowala A. T. w W., u niego też zamieszkiwał. Podlegał pod Cech w P.. W tym czasie pracował w jego kuźni codziennie po kilkanaście godzin. Dnia 19.12.1958r. zdał egzamin czeladniczy. Do czasu tego egzaminu pracował w kuźni A. T.. Pracował tam również w późniejszym okresie, aż do chwili pójścia do wojska. Powyższe zostało potwierdzone zeznaniami świadka H. B. w sprawie sygn. III U 1062/09, który widział odwołującego przy licznych pracach w kuźni jako pomocnika T.. Ojciec świadka był wozakiem i mieszkał niedaleko A. T., dlatego świadek miał wiedzę o charakterze prac wykonywanych przez odwołującego.

Z życiorysu napisanego przez Z. P. przy ubieganiu się o pracę w Przedsiębiorstwie (...) w W. w sierpniu 1965r. (k. 4 a.s.) wynika, że w kwietniu 1956r. rozpoczął on pracę jako uczeń w zawodzie kowalско-ślusarskim u mistrza A. T. w W.. W roku 1958r. ukończył naukę jako uczeń i osiągnął tytuł czeladnika, po czym nadal pracował tam od dnia 13.04.1956r. do dnia 04.10.1959r. Życiorys napisany był w 1965r., można było wówczas zweryfikować jego treść, a Z. P. nie miał wówczas żadnego interesu w podaniu nieprawdziwych danych dotyczących okresu zatrudnienia u A. T..

Mając na uwadze powyższy materiał dowodowy również zgromadzony w sprawie III U 1062/09 Sąd uznał, że odwołujący wykazał, że od 20.12.1958r. do 03.11.1959r. pracował u A. T.. Wcześniejszy okres - od dnia 15.04.1956r. do dnia 31.08.1956r. został zaliczony przez ZUS, następny okres od 1.09.1956r. do 19.12.1958r. – również - zgodnie z wyrokiem Sądu z dnia 11.02.2010r. (k.25sygn. III U 1062/09) zaliczono do okresu składkowego. Okres zaś od 20.12.1958 do 3.11.1959r. nie był objęty odwołaniem od decyzji z dn. 23.11.2009r. i nie mógł być w sprawie III U 1062/09 uwzględniony – co wynika wprost z uzasadnienia Sądu (k. 29), choć nie budziło wątpliwości Sądu, że odwołujący się pracował u A. T. aż do czasu pójścia do wojska (k. 28). Z odpisu Książeczki Wojskowej wynika, że w dniu 04.11.1959r. odwołujący się został wcielony do Kaszubskiej Jednostki Wojskowej (...) i jest to data końcowa jego zatrudnienia w warsztacie kowalskim. (k. 5 e.r. nr (...)).

Mając na uwadze zgromadzone w sprawie dowody, Sąd doszedł do przekonania, że okres od dnia od 20.12.1958r. do 03.11.1959r. był okresem składkowym, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.).

Sąd zmienił więc zaskarżoną decyzję i od dnia 01.04.2014r. do stażu ubezpieczonego zaliczył Z. P. jako okres składkowy zatrudnienie u A. T. od dnia 20.12.1958r. do 03.11.1959r. Wniosek o zaliczenie spornego okresu został bowiem złożony dnia 28.04.2014r., zgodnie zatem z art. 133 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy - przeliczenia dokonuje się od pierwszego dnia miesiąca, w którym został złożony wniosek.

Mając powyższe na względzie na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.